NORAKSTS
Lieta Nr.142251211
1-1648-12/27

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2012.gada 26.aprīlī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese A.Pūcīte,

piedaloties atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes pilnvarotajam pārstāvim *I.B.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *E.D.* (personas kods */personas kods/*) pieteikuma par Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes 2011.gada 25.augusta lēmuma Nr.10/108698165/2260 (administratīvā pārkāpuma protokols – paziņojums Nr.108698165) un Nr.10/108847518/2261 (administratīvā pārkāpuma protokols – paziņojums Nr.108847518) atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2011.gada 11.jūlijā Rīgas pašvaldības policijas (turpmāk – Pašvaldības policija) Ceļu policijas pārvaldes (turpmāk – Ceļu policija) inspektors *Ģ.K.* sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu – paziņojumu Nr.108698165 (turpmāk – Sākotnējais lēmums Nr.1) un uzlika administratīvo sodu Ls 20 apmērā par to, ka 2011.gada 11.jūlijā plkst.10.30 transportlīdzeklis BMW ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* (turpmāk - Transportlīdzeklis) ir novietots stāvēšanai Rīgā pie Miesnieku ielas 14.nama, tādā veidā, ka tas neatrodas pie brauktuves malas, tādejādi pārkāpjot Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – CSN) 128.punktu, par ko ir paredzēta atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.[1o]panta ceturtās daļas 3.punktā *(lietas 20.lapa)*.

Ar 2011.gada 25.augusta Pašvaldības Policijas Ceļu policijas priekšnieka lēmumu Nr.10/108698165/2260 (turpmāk – Lēmums Nr.1) Sākotnējais lēmums Nr.1 atstāts negrozīts *(lietas 5. – 6.lapa)*.

[2] 2011.gada 20.jūlijā Pašvaldības policijas Ceļu policijas inspektors *E.S.* sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu – paziņojumu Nr.108847518 (turpmāk – Sākotnējais lēmums Nr.2) par to, ka 2011.gada 20.jūlijā plkst.9.11 Transportlīdzeklis ir novietots stāvēšanai Rīgā pie Miesnieku ielas 14.nama, tādā veidā, ka tas neatrodas pie brauktuves malas, tādejādi pārkāpjot CSN 128.punktu, par ko ir paredzēta atbildība LAPK 149.[1o]panta ceturtās daļas 3.punktā *(lietas 15.lapa)*.

Ar 2011.gada 25.augusta Pašvaldības Policijas Ceļu policijas priekšnieka lēmumu Nr.10/108847518/2261 (turpmāk – Lēmums Nr.2) Sākotnējais lēmums Nr.2 atstāts negrozīts *(lietas 7. – 8. lapa)*.

[3] Pieteikumā tiesai *E.D.* (turpmāk – pieteicējs) lūdz Lēmumu Nr.1 un Lēmumu Nr.2 atcelt *(lietas 3. – 4. lapa)*. Pieteicējs uzskata, ka ir sodīts nepamatoti, jo abas reizes automašīnu novietoja atbilstoši CSN prasībām.

[4] Pašvaldības policija savā rakstveida paskaidrojumā *(lietas 11.lapa)* pieteikumu neatzīst.

Lietā nav strīda, ka pieteicējs 2011.gada 11.jūlijā pl.10.30 un 2011.gada 20.jūlijā pl.09.11 bija novietojis savu Transportlīdzekli Rīgā 11.novembra krastmalā pie Miesnieku ielas 14.nama. Transportlīdzeklis bija novietots pārkāpjot CSN 128.punktu.

No lietas materiāliem pievienotajām fotogrāfijām konstatējams, ka Transportlīdzeklis pārkāpuma konstatēšanas brīdī nav novietots brauktuves malā, bet gan brauktuvju krustošanās vietā. Lai gan pārkāpuma konstatēšanas vietā ir izvietotas konstrukcijas, kas liedz vieglajām un kravas automašīnām iebraukt Miesnieku ielā, šajā gadījumā brauktuvi (iebraukšanai Miesnieku ielā) var izmantot velosipēdi vai mopēdi, līdz ar to vietu, kur bija novietots Transportlīdzeklis, nevar uzskatīt par brauktuves malu.

[5] Pieteicējs uz tiesas sēdi nav ieradies, par tiesas sēdes vietu un laiku viņš ir informēts *(lietas 28.lapa)*. Tiesā uz tiesas sēdes brīdi nav saņemta informācija par pieteicēja neierašanās iemesliem, kā arī lūgums par lietas izskatīšanas atlikšanu vai lietas izskatīšanu bez pieteicējas klātbūtnes.

[6] Atbildētājas pilnvarotais pārstāvis tiesas sēdē pieteikumu neatzina, balstoties uz Lēmumā Nr.1 un Nr.2 un rakstveida paskaidrojumā norādītajiem argumentiem, papildus norādot turpmāko.

Tā kā Miesnieku iela ir noslēgta, tad minēto ielu nevar uzskatīt par klasisku brauktuvi, proti, tur transportlīdzekļu kustība nav paredzēta, līdz ar to pieteicējs tika saukts pie administratīvās atbildības nevis par CSN 135.6.apakšpunkta pārkāpumu, bet gan par CSN 128.punkta pārkāpumu.

Motīvu daļa

[7] Tiesa, izvērtējot lietā esošos pieteicēja argumentus, Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes paskaidrojumus un pārbaudot lietas materiālus un kopsakarā ar tiesību normām, atzīst, ka pieteicēja pieteikums ir apmierināms.

[8] LAPK 243.pants noteic, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas

mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

Tādējādi par pierādījumiem šajā lietā var kalpot Sākotnējais lēmums Nr.1 *(lietas 20.lapa)* un Sākotnējais lēmums Nr.2 *(lietas 15.lapa),* fototabulas *(lietas 21. – 22.lapa).*

[9] Pieteicējs ir saukts pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 149.^{10}panta ceturtās daļas 3.punktu, atbilstoši kuram par stāvēšanu nepietiekami tuvu brauktuves malai (tā, ka attālums no brauktuves malas līdz jebkuram brauktuves malai tuvāko transportlīdzekļa sānu elementam pārsniedz 0,5 metrus), ja ceļam nav nomales, – uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam divdesmit latu apmērā, par CSN 128.punkta neievērošanu.

CSN 128.punkts noteic, ka transportlīdzekļu apstāšanās un stāvēšana atļauta ceļa labajā pusē iespējami vairāk pa labi uz nomales, bet, ja tās nav, - brauktuves malā vietās, kur ir iespējams piebraukt, nepārkāpjot šo noteikumu prasības. Ja brauktuves malā izveidoti šim nolūkam paredzēti paplašinājumi, transportlīdzekļu apstāšanās un stāvēšana atļauta šajos paplašinājumos.

Tādējādi, lai personas darbībās varētu konstatēt LAPK 149.^{10}panta ceturtās daļas 3.punkta pārkāpumu, ir jākonstatē, ka persona ir bijusi transportlīdzekļa vadītājs, kurš novietojis to stāvēšanai brauktuves malā, kur ceļam nav nomales un kur ir iespējams piebraukt, nepārkāpjot CSN prasības, kā arī attālums no brauktuves malas līdz jebkuram brauktuves malai tuvākajam transportlīdzekļa sānu elementam pārsniedz 0,5 metrus.

[10] Tiesa no lietas materiāliem konstatē, ka Pašvaldības policija savā paskaidrojumā ir norādījusi, ka Transportlīdzeklis bija novietots brauktuvju, proti, Miesnieku ielas un 11.novembra krastmalas, krustošanās vietā.

Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka norādītais ir pretējs CSN 128.punkta sastāvam – apstāšanās un stāvēšana atļauta ceļa labajā pusē iespējami vairāk pa labi uz nomales, bet, ja tās nav, – brauktuves malā vietās, kur ir iespējams piebraukt, nepārkāpjot šo noteikumu prasības.

Tādējādi tiesas ieskatā ir jānoskaidro, vai pieteicējs pārkāpa CSN un, ja jā, tad kāds bija pieteicēja izdarītais pārkāpums.

[11] Tiesa no fototabulām konstatē, ka Transportlīdzeklis ir novietots brauktuves vidū starp izbūvētām ietvēm, uz ko Pašvaldības policija ir norādījusi, ka tā ir ielu krustošanās vieta.

Tādējādi jāpārbauda, vai 11.novembra krastmala un Miesnieku iela veido krustojumu CSN 1.24.apakšpunkta izpratnē.

Ceļu satiksmes likuma 1.panta 3.punkts noteic, ka ceļš ir jebkura satiksmei izbūvēta teritorija (autoceļš, iela, prospekts, šķērsiela un tamlīdzīgas teritorijas visā platumā, ieskaitot brauktuvi, ietves, nomales, sadalošās joslas un saliņas). Ceļa kompleksā ietilpst ceļš, mākslīgās būves (tilti, satiksmes pārvadi, tuneļi, caurtekas, ūdens novadīšanas ietaises, atbalsta sienas un citas būves), ceļu inženierbūves (pasažieru sabiedrisko transportlīdzekļu pieturvietas un paviljoni, bremzēšanas un paātrinājuma joslas, transportlīdzekļu stāvvietas, atpūtas laukumi, veloceliņi un ietves,

ceļu sakaru un apgaismojuma līnijas un citas inženierbūves), satiksmes organizācijas tehniskie līdzekļi (ceļa zīmes, luksofori, signālstabiņi, aizsargbarjeras, gājēju barjeras, vertikālie un horizontālie ceļa apzīmējumi un citi tehniskie līdzekļi).

CSN 1.24.apakšpunkts paredz, ka krustojums ir vieta, kur krustojas, piekļaujas vai atzarojas ceļi vienā līmenī, kā arī vieta, kur ceļu satiksme organizēta ar 409.ceļa zīmi. Krustojums ir norobežots ar iedomātām līnijām, kas savieno brauktuves pretējo malu noapaļojuma sākumu. Šis termins neattiecas uz vietu, kur uz brauktuves izbrauc no blakusteritorijas (pagalma, stāvvietas, degvielas uzpildes stacijas, uzņēmuma u.tml.).

Savukārt CSN 1.8. apakšpunkts noteic, ka brauktuve ir ceļa daļa, kas paredzēta transportlīdzekļu braukšanai. Ceļam var būt vairākas brauktuves, kuras norobežotas ar sadalošajām joslām vai barjerām.

Izvērtējot lietā esošos fototabulas kopsakarā ar satiksmes organizāciju 11.novembra krastmalā un Miesnieku ielā (sk.Rīgas karti www.1188.lv un http://www.latvijas-karte.zl.lv), secināms, ka gan 11.novembra krastmala, gan Miesnieku iela ir satiksmei izbūvēta teritorija, un atbilst CSN 1.24.apakšpunktā dotajai krustojuma definīcijai – vieta, kur krustojas ceļi vienā līmenī. Savukārt vieta, kur pieteicējs novietojis transportlīdzekli stāvēšanai, ir ceļa daļa, kas paredzēta transportlīdzekļu braukšanai (brauktuve).

Tādējādi tiesa secina, ka lietas faktiskie apstākļi neatbilst CSN 128.punkta sastāvam, saskaņā ar kuru pieteicējs ir saukts pie administratīvās atbildības, proti, konkrētajā gadījumā nevar runāt par to, ka Transportlīdzeklis bija novietots stāvēšanai brauktuves malā, kur ceļam nav nomales un kur ir iespējams piebraukt, nepārkāpjot CSN prasības, kā arī kur attālums no brauktuves malas līdz jebkuram brauktuves malai tuvākajam transportlīdzekļa sānu elementam pārsniedz 0,5 metrus, bet gan CSN 135.6.apakšpunkta sastāvam, kas noteic, ka aizliegts apstāties un stāvēt brauktuvju krustošanās vietā un tuvāk par 5 m no šķērsojamās vai šķērsotās brauktuves malas, izņemot apstāšanos un stāvēšanu pretim sānceļam trīsvirzienu krustojumā, kur ir nepārtraukta 920.vai 921.ceļa apzīmējuma līnija vai sadalošā josla. Šajā apakšpunktā minētās prasības neattiecas uz vietām, kur uz brauktuves izbrauc no blakusteritorijas (pagalma, stāvvietas, degvielas uzpildes stacijas, uzņēmuma u.tml.).

[12] Ņemot vērā šā sprieduma [10] – [11] punktā konstatēto, tiesa secina, ka pieteicējs bija novietojis Transportlīdzekli Miesnieku ielas un 11.novembra krastmalas krustošanās vietā – brauktuves centrā, tādejādi pārkāpjot CSN 135.6.apakšpunktu, nevis CSN 128.punktu.

Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka attiecībā uz pieteicēju nebija piemērojams LAPK 149.^{10}panta ceturtās daļas 3.punkts, bet gan LAPK 149.^{10}panta piektās daļas 8.punktu, kas noteic, ka par stāvēšanu brauktuvju krustošanās vietā vai tuvāk par pieciem metriem no šķērsojamās brauktuves malas – uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam trīsdesmit latu apmērā.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka pieteicējam piemērots nepareizs zods par izdarīto administratīvo pārkāpumu.

[13] Attiecībā uz Pašvaldības policijas norādīto, ka tā kā Miesnieku iela ir noslēgta, tad minēto ielu nevar uzskatīt par klasisku brauktuvi, jo tur transportlīdzekļu kustība nav paredzēta, līdz ar to pieteicējs tika saukts pie administratīvās atbildības nevis par CSN 135.6.apakšpunkta pārkāpumu, bet gan par CSN 128.punkta pārkāpumu, tiesa norāda, ka minētais apstāklis nevar kalpot par iemeslu, lai uzskatītu, ka nav piemērojami noteikumi attiecībā uz stāvēšanas ierobežojumiem brauktuvju krustošanās vietā.

Tā kā transportlīdzekļu, velosipēdu un gājēju kustība iespējama gan pa Miesnieku ielu, gan 11.novembra krastmalu (kā to atzinusi pati Pašvaldības policija savā paskaidrojumā), fakts, ka Miesnieku ielas un 11.novembra krastmalas krustojums nav caurbraucams, jo brauktuvju krustošanās vieta norobežota ar stabiņiem, neatceļ CSN 135.6.apakšpunktā paredzēto aizliegumu novietot transportlīdzekli stāvēšanai brauktuvju krustošanās vietā. Tādejādi arī persona ir administratīvi sodāma par CSN 135.6.apakšpunkta prasību pārkāpšanu, nevis par CSN 128.punkta pārkāpšanu.

[14] Saskaņā ar LAPK 286.panta pirmo daļu iestāde vai tiesa, izskatot sūdzību vai protestu par lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, pieņem vienu no šādiem nolēmumiem: 1) atstāj lēmumu negrozītu, bet sūdzību vai protestu noraida; 2) atceļ lēmumu un nosūta lietu jaunai izskatīšanai; 3) atceļ lēmumu un izbeidz lietu; 4) atceļ lēmumu un pieņem jaunu nolēmumu, ar kuru konstatē personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un uzliek sodu; 5) groza soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

Ņemot vērā iepriekš minēto un šā sprieduma [12] punktu, tiesai saskaņā ar LAPK 286.panta pirmās daļas 4.punktu būtu jāatceļ Lēmums Nr.1 un Lēmums Nr.2 un jāpieņem jauni nolēmumi, ar kuriem konstatētu pieteicēja vainu administratīvo pārkāpumu izdarīšanā, un jāuzliek sodi.

Tomēr saskaņā ar LAPK 37.panta pirmo daļu administratīvo sodu var uzlikt ne vēlāk kā četru mēnešu laikā no pārkāpuma izdarīšanas dienas, bet, ja pārkāpums ir ilgstošs, – četru mēnešu laikā no tā atklāšanas dienas. Ja lietā nepieciešams saņemt eksperta atzinumu, administratīvo sodu var uzlikt ne vēlāk kā sešu mēnešu laikā no pārkāpuma izdarīšanas vai atklāšanas dienas.

Pieteicējs pārkāpumus izdarīja 2011.gada 11.jūlijā un 2011.gada 20.jūlijā, un minētajos datumos Ceļu policija to konstatēja, pieņemot Sākotnējo lēmumu Nr.1 un Sākotnējo lēmumu Nr.2, līdz ar to administratīvo sodu pieteicējam varēja uzlikt attiecīgi līdz 2011.gada 11.novembrim un 2011.gada 20.novembrim.

Saskaņā ar LAPK 239.panta 7.punktu, ja līdz administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas brīdim ir pagājuši šā kodeksa 37.pantā paredzētie termiņi, iesāktā lietvedība jāizbeidz.

Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa secina, ka, atbilstoši LAPK 286.panta pirmās daļas 3.punktam, Lēmums Nr.1 un Lēmums Nr.2 ir atceļams un lieta izbeidzama, bet pieteicēja pieteikums par Lēmuma Nr.1 un Lēmuma Nr.2 atcelšanu ir apmierināms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 239.panta 7.punktu un 286.panta pirmās daļas 3.punktu, kā arī uz Administratīvā procesa likuma

289.-291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

apmierināt *E.D.* (personas kods */personas kods/*) pieteikumu;

atcelt Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes 2011.gada 25.augusta lēmumu Nr.10/108698165/2260 (administratīvā pārkāpuma protokols – paziņojums Nr.108698165) un Nr.10/108847518/2261 (administratīvā pārkāpuma protokols – paziņojums Nr.108847518) un izbeigt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietās.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese (paraksts) A.Pūcīte

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas
tiesnese _____ A.Pūcīte
Rīgā, 2012.gada 26.aprīlī